

ALKORYTMI

Pääkirjoitus

Näin se vain vierähti vauhdilla, yksi kokonainen vuosi. Kädessäsi tai ehkä pöydällä edessäsi on vuoden 2003 neljäs ja viimeinen Alkorytmi. Älä suotta epäile omia analyyttisen mielen aiheuttamia tuntemuksiasi: tämä lehti todella ilmestyy reilusti vuoden 2004 puolella, vaikka väittää olevansa menneen vuoden lehti. Tällaiselle harhautukselle on perustelunsa. Vasta tämän lehden mentyä painoon vuoden 2003 Rytmiryhmä voitiin kuopata lopullisesti, ja osittain aivan uutta verta sisältävä Ryhmä päästettiin puikkoihin. Uuden toimituksen aikaansaannoksia saataneen ihailla tästä eteenpäin muutaman lehden verran.

Vuosi Tietokillan perinteikkään lehden puikoissa on ollut ennen kaikkea opettavainen. Hyvän lehden aikaansaaminen vaatii innostunutta ja osaavaa tekijäjoukkoa, suunnittelua ja delegointikykyä. Juttuideoita ei ole puuttunut, mutta kaikkia ideoita ei

yksinkertaisesti ole ehditty toteuttamaan. Toivottavasti entistä ehompi, uusi toimitus saa yhtä hyviä ideoita ja onnistuu myös toteuttamaan ne!

Palautteesta päätellen pienen tauon jälkeen uudelleen henkiin herättämämme lehti ei onneksi ole kokenut käsissämme ainakaan aivan täydellistä inflaatiota. On mukava todeta, että saimme perinteen jatkamisen lisäksi luotua myös jotain omaa: jälleen kerran edeltäjistään poikkeavan Alkorytmin. Oma ääni on vuoden mittaan alkanut kuulua yhä selvemmin, ja sitä olisi toki varaa vielä kehittää. Siksi onkin hyvä, että suurin osa viime vuoden toimituksesta jatkaa myös tänä vuonna.

Pitemmittä höpinöitä toivotamme erinomaisen hilpeää vuotta 2004, kunhan ensin olet viettänyt vielä hetken vuoden 2003 viime rippeiden parissa!

Terveisin

päätoimittajat

Alkorytmi

4/2003

Vastaava päätoimittaja
Ilkka Neuvonen

Päätoimittaja
Annu Myllyniemi

Toimittajat
Tomas Günther
Anu Markkola
Simo Neuvonen

Vapaat
Eeva Mustonen
Riku Saikkonen

Ulkoasu
Annu Myllyniemi
Simo Neuvonen
Anu Markkola

Kansikuva:
Tomas Günther

Alkorytmi
Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:
PL 5400
02015 TKK

Painos:
200 kpl

Painopaikka:
Valopaino Oy

2	Pääkirjoitus
3	Sisältö
4	Puhiksen tervehdys
<i>Killan uusi puheenjohtaja tervehtii valtakuntaansa</i>
5	Otaniemipelin historia
<i>Tutustu kiltamme ikioman pelin vaiheisiin!</i>
8	Pikku-tikkiläisen puuhalpasta
9	Niksi-Pertti
9	Listat
10	Tietokillan hallitus 2004
<i>Uusi, uljas hallitus esittäytyy</i>
14	100 sanaa: Aika
16	Härkää sarvista
<i>AR:n kriitikoiden käsittelyssä pihviravintola Grilli Toro</i>
17	Horoskooppi vuodelle 2004
<i>Tärkeitä ohjeita ja ennustuksia uudelle vuodelle</i>
20	Jännittävä jatkokertomus, osa IV

Puhiksen tervehdys

Simo Neuvonen

Moikka,

Killassa on aika pyöräyttää taas toiminta käyntiin pitkän lomakauden jälkeen. Kevään tapahtumakalenterin sisältö suunniteltiin pitkälti jo syksyllä, tammikuussa on keräilty voimia ja nyt sitten lähdetään uusien toimijoiden voimin toteuttamaan aikomuksia. Kiireet ovat siis vasta alkamassa.

Helmikuussa killan omiin tapahtumiin kuuluvat mm. perinteinen urheiluturnaus ja sitsit yhdessä AS:n ja Athenen kanssa, sääntömääräinen vuosikokous jatkoineen sekä LAN-party. Helmikuulle sijoittuvat laajemman mittakaavan tapahtumista myös Talvipäivä, Akateemisen kyykän MM-kisat Tampereella sekä laskiaismäki ja Gravitaatio.

Merkittävin lähestyvistä tapahtumista on tietenkin vuosijuhlamme Muistinnollaus, jota vietetään tänä vuonna perjantaina 5.3. Tietokilta on varttunut täysi-ikäiseksi (10010) ja tokihan sellaista on syytä juhlistaa asiankuuluviiin menoin :)

Heti vuoden alussa hankittiin Lenskin Dynamolle upouudet kyykkävälineet, toivottavasti niitä päästään testaamaan jo ennen MM-kisoja. Joulupukki vieraili kiltiksellä jo ennen joulua ja toi Xbox-pelikonsolin, joka onkin ollut ahkerassa käytössä heti ensimmäisestä päivästä lähtien.

Ikävä kyllä kiltahuoneemme on käynyt ahtaaksi, eikä helpotusta ole näköpiirissä. Jos ihmiset oppisivat siivoamaan omat tyhjäät limupullonsa ja kahvikuppinsa pois, sekä

laittamaan lehdet lukemisen jälkeen hyllyyn, niin kiltis pysyisi hieman siistimpänä...

Phuksien syksyiset Cännäri-bileet olivat menestys, ja phuksien aktiivista toimintaa killan piirissä toivoisi näkevänsä enemmänkin. Vai ovatko kaikki jo karanneet alayhdistystouhuihin mukaan? Puuttuvat phuksipisteet ehtii hyvin keräämään tässä kevään aikana.

Toivottavasti mahdollisimman moni viime syksyn phukseista saa lakin jo Wappuna (mikäli sellainen järjestetään ;).

Killan uudet verkkisivut ovat olleet "tulossa" jo puolen vuoden ajan. Oma palvelin (ks. AR 03/03 keskiaukema) hankittiin syksyllä. Nyt ei enää olla kaukana tavoitteesta, ehkäpä jo helmikuussa killalla on uudet sivut. Kiitokset Sakari "Sakke" Laitiselle, joka on tunnustanut palvelinta käyttökuntoon työtunteja laskematta.

Näin lopuksi voisin vielä hieman mainostaa tulevaa vuosikokousta. Vuosikokouksessa tarkastellaan killan viime vuoden tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä kuluvan vuoden budjettia ja toimintasuunnitelmaa. Perinteiseen tapaan killan lehtitilaukset ovat myös esityslistalla. Tervetuloa kokoukseen keskustelemaan ja päättämään asioista!

Vuosikokouksen jatkoilla tiedätte-kyllämissä pelataan tiedätte-kyllä-mitä (kuka-tietää-miksi). Toisaalla tässä lehdessä kertoillaan enemmän tuosta kiltamme perinnepelistä, lue ja ihastu!

--
Simo

Otaniemipelin historia

Teksti: Eeva Mustonen ja

Riku Saikkonen

Kuvat: Simo Neuvonen

Eräänä syksyisenä sunnuntaipäivänä vuonna 1986 osa Tietokillan ensimmäistä hallitusta istui pöydän ääressä kiltahuoneella - siis päärakennuksen ensimmäisessä kerroksessa silloisen Niksulan yhteydessä. Pöytälevynä toimi suuri vanerilevy, ja tylsistyksissään jotkut paikallaolijoista alkoivat

Pelaajia ja yleisöä vaalikokouksen 2003 jatkoilla

piirrellä siihen. Satunnaisista tuherruksista muodostui yllättäen Otaniemien kartta, ja sillehän piti heti keksiä käyttöä...

Pian kartan päälle oli piirretty reitti ja sen varrelle joukko kaljapullon kokoisia ympyröitä. Kiltahuoneelle tuona sunnuntaina eksyneiden aktiivien ideoimana pöytälevy muuttui päivän aikana kuuluisaksi Otaniemipeliksi, jota sittemmin kokeiltiin seuraavassa fuksisaunaillassa - ilmeisesti hyvällä menestyksellä, koska pelistä tuli heti varsin suosittu.

Peli oli heti alkuun melkoisesti nykyisen kaltainen, lähinnä yksityiskohdat ja ulkoiset tekijät kuten kartta ja ruutujen määrä ovat vuosien saatossa muuttuneet. Aluksi sitä kuitenkin pelattiin

lattianrajassa – ehkä se oli turvallisempaa. Myös moraalinen voittaja valittiin jo ensimmäisissä peleissä.

Slime

Slime eli viinahyytelö keksittiin peliin siitä, että edellisessä jäynäkisassa johonkin oli tarvittu vihreää (silloin vielä viinatonta) hyytelöä, ja peliin taas tarvittiin opiskelijaruokaloiden kohdalle jotain syötävää. Jäynäkisan hyytelöasiantuntijalle annettiin spekseiksi ”ällöttävän makuista vihreää limaa” ja viina valittiin etsimällä kaupan kirkkaiden hyllystä kaikkein karseimmalta näyttävä juoma.

Slimeä kokeiltiin myös muuhun: esimerkiksi erääseen saunailtaan tehtiin vihreästä viinahyytelöstä syntymäpäiväkakku, jota vielä koristeltiin kauniisti vaaleanpunaisella slimen variaatiolla. Ainakin muutamat Otaniemipelin tekijöistä söivät sitä kovalla innolla...

Ensimmäisissä kokeiluissa peli havaittiin toimivaksi, eikä siihen tarvinnut tehdä muutoksia moneen vuoteen. Aluksi peliä pelattiin kaikenlaisissa saunailloissa, mutta jossain vaiheessa se siirtyi nykyiselle paikalleen vuosi- ja vaalikokousten jatkojen ohjelmanumeroksi – ja samalla Tietokillan pysyväksi perinteeksi. Näihin aikoihin syntyi varmaankin myös nykyinen käytäntö neljästä joukkueesta: fuksi, vanha ja uusi hallitus sekä vanhat parrat.

Miksi Otaniemipeli?

Miksi ihmeessä tällainen peli sitten tehtiin? Satumalta, sopivan innovaation tuloksena ja siksi, että haluttiin keksiä jotain uutta tekemistä fuksille, kertoi eräs tekijöistä. Kovin pitkään peliä

ei suunniteltu: ”huvitti pelata, joten tehtiinpä siis peli” ja ”eihän me silloin tajuttu, että se jää jälkipolvillekin”, sanoivat tekijät.

Pelin tekijöille tästä myöhemmin kuuluisaksi tulleesta pelistä jäivät mieleen erityisesti viinahyytelö (”tuskallista nautittavaa”, sanoi joku) ja pelilauta sekä paljon varsin hämäriä muistikuvia ensimmäisistä pelikerroista.

Pelin ideaa ei ainakaan tietoisesti lainattu mistään, sillä tekijät eivät olleet kuulleet samantyyllisistä juomapeleistä. Ehkä lähin vaikutte oli se, että tuolloin oli tapana kierrellä fyysisesti ympäri Otaniemeä ja ryyppätä matkan varrella. Sellainen juoksenteluhan ei tietenkään sovi tietoteekkarille, ja Otaniemipelissä asia sai hoidettua ilman turhaa liikkumista.

Peli kehittyä

Varsinaiset jalat pöytälevynä toiminut pelilauta sai killan muuttaessa toiselle tai kolmannelle kiltahuoneelleen (edelleen päärakennuksen sisällä) noin vuonna 1990. Päärakennuksen uuden puolen toisessa kerroksessa olleella kiltahuoneella lauta oli koko ajan pöytänä, ja pöydän tyhjentäminen ennen pelikertoja toi oman lisänsä kantajien työtaakkaan.

Soittorasia ilmestyi pöytälevyn kulmaan samoihin aikoihin kuin jalat, ja kantamisen taustamusiikin lisäksi sitä käytettiin muun muassa kiltahuoneen puhelimen jonotusmusiikkina, kun jotakuta etsittiin puhelimeen. Pitihän puhelimesa jonotusmusiikki olla...

Muutoksen tarvetta peliin tuli vasta vuonna 1998, kun ihkkaus Tietotekniikan talo kohosi Konemiehentien varteen. Vaalikokouksessa esitettiin ponsi, jonka mukaan hallituksen on huolehdittava Otaniemipelin laudan päivittämisestä. Kokouksessa käytiin keskustelua siitä, tulisiko vanhaa lautaa vain päivittää, tehtäisiinkö siihen lisäosa vai kokonaan uusi lauta. Kokous päätti,

Ennen peliä

että uusi lauta tehdään vanhan kääntöpuolelle ja uuden laudan tekisi kiltatoimikunta.

Uudistus aloitettiin melkein ajoissa eli paria päivää ennen vuoden 1999 vuosikokousta. Irkki-suunnittelun jälkeen urheat maalaajat suunnistivat laudan kanssa erääseen Teekkarikylän soluun ja maalasivat Tietotekniikan talon vanhaan lautaan. Spray-maalaaminen sisätiloissa ei välttämättä ole ainakaan TKY:n mielestä maailman paras idea, mutta onneksi suurin osa maalista meni laudalle. Eikä TKY ole kai ainakaan ennen tätä artikkelia ollut tietoinen tästä spehtaakkelistasta. Vaikka vaalikokous oli päättänyt uuden laudan teosta, päädyttiin tekijöiden taiteellisen lahjakkuuden määrästä johtuen vain päivittämään lautaa vanhalle puolelle.

Uuden talon maalaamisen lisäksi joitakin kuluneita ruutuja maalattiin uusiksi ja muunkinlaista perusrestauraointia tehtiin. Tietotekniikan talon mutkan lisäksi vanhan maalin jälkeen reittiä jatkettiin uudelle kiltahuoneelle.

Tietotekniikan taloon tuli kaksi uutta erikoisruutua. Ruokalan menussa oli toki slimeä ja ASkin ruutuun AS-phuksit kehittivät hienon nautinnon mynthon-vodkaa.

Vuosikokouksen 1999 jatkoilla uutta tilannetta vastaavaa lautaa päästiin sitten jo testailemaan. Tällä versiolla laudasta pelattiinkin onnellisesti siihen asti, kunnes vuoden 2001 vuosikokouksen

jälkeen lautaa ei jaksettukaan raahata pelin jälkeen kiltahuoneelle, vaan se vietiin väliaikaissäilytykseen Jämeräntaival 5:een. Väliaikaissäilytyksen jatkuttua pitkälti kesän yli havaittiin lokakuun lopulla järkyttävä tosiasia: lauta oli kadonnut! Lautaa etsittiin jonkin aikaa kissojen ja koirien kanssa, mutta sitä ei vain löytynyt. Koska vaalikokouksen jatkoilla peliä oli päästävää pelaamaan, päätti hallitus kaikessa viisauudessaan tehdä uuden laudan.

Otaniemipeli on, uusi lauta tehdään

Uuden laudan painosta ja kannettavuusominaisuuksista keskusteltiin jonkin verran. Osa kannatti kevyen ja kenties kokoontaitettavan laudan tekoa, mutta laudan painoa ja vaikeaa siirrettävyyttäkin arvostettiin, varsinkin entisten kantajien joukossa. Lopulta lauta päätettiin tehdä kevyestä vanerista ja saranointi unohdettiin.

Vanhan laudan ruutuja selviteltiin säännöistä ja valokuvista. Ruutujen määrä pidettiin ennallaan, mutta niitä sijoiteltiin uudelleen ja muutama uusi erikoisruutukin keksittiin: ostarilta ei uudessa laudassa kalja lopu, eikä myöskään PJK:n tai KIK:n kiltahuoneelta. Villimpiä uusia ideoita olivat sähkölaitos, jossa nautitaan energijuomaa ja uimahalli, jossa päästään vichyn makuun. Myös Rantsu ja OK20 puuttuivat vanhasta laudasta ja ne lisättiin uuteen.

Otaniemien kartasta päätettiin tehdä mittasuhteiltaan enemmän oikeanlainen. Sablonit uutta lautaa varten tehtiinkin ihan oikean kartan pohjalta. Vain Tietotekniikan taloa jouduttiin venyttämään suhteettoman isoksi, jotta kaikki tarvittavat ruudut saatiin mahtumaan taloon.

Uusia ruutuja suunniteltaessa vanhoja pelaajakonkareita haastateltiin ja heidän mielipiteitään ruuduista kyseltiin. Suunnittelijoita huolestutti Teekkarikylän pitkä erikoisruutujen putki, mutta heitä lohdutettiin tosiasialla, että peliä pelaavat vain alkoholistit, joita muutama uusi ruutu ei paljoa jännitä.

Tällä kertaa ei edes suunniteltu Otaniemien solujen uutta sisustamista spray-maaleilla vaan maalaamiseen varattiin suosiolla OtaHOASin askarteluhuone. Siellä sitten pölyteltiin spray-maaleja marraskuussa 2001 enemmän kuin laki sallii.

”Askartelukunto on aika suhteellista, kivasti saa varmaan uuden nousun kun lähtee Cännäreiden jälkeisenä tequilakrapula-aamuna hengittämään sprayhuuruja! :-P”, todettiin eräässä lautaa koskevassa sähköpostissa.

Uutta lautaa päästiin koeajamaan vaalikokouksessa 2001. Tuomari kehui sitä jopa loistavaksi. Perinteinen soittorasiakin saatiin hankituksi, ja se naulattiin paikoilleen viime hetkillä ennen peliä.

Lähiainakoina tapahtunutta

Seuraava Otaniemipelilautaa koskeva käänne koettiin Muistinnollauksessa 2002, kun TKY ystävällisesti lahjoitti killalle syntymäpäivälahjaksi vanhan laudan. Puheenjohtaja lupasi, että seuraavan kerran pelattaisiin vanhalla laudalla, mutta uuden laudan uudet ruudut ja kannettavuusominaisuudet viehättivät siinä määrin, että uusi lauta oli pelivälineenä myös vuosikokouksessa ja jatkossakin ainakin tähän päivään saakka.

Kun TUAS-talo kohosi Tietotekniikan talon viereen 2003, lahjoittivat Prodeko ja AS Tietokillalle lisäosan Otaniemipelilautaan sääntöineen. Ruokalaruudussa sisältö oli perinteinen. Prodekon kiltahuoneelle saatiin uusi jännä kokemus Thunderin muodossa ja ASki-ruudun sisältö vaihtui mynthon-vodkasta AS-huikan keskituopiksi. Lisäosa kiinnitettiin ennen vuoden 2003 vaalikokousta ja samalla lisättiin vuosikokouksen ponnin velvoittamana lautaan myös OLOhuone. Sisältöä kyseiseen ruutuun saatiin vasta vaalikokouksen jatkoilla, kuitenkin hyvissä ajoin eli minuutteja ennen pelin alkua.

Suunnitelmissa tai ainakin haaveissa on monta kertaa ollut järjestää Otaniemipeliturnaus muille killoille tai ainakin jonkinmoinen haasteottelu. Erilaisia vierailevia tähtiä on pelissä nähty ja monella konkarilla on jo liian monen pelin putki takanaan. Aika näyttää mitä koiruuksia kiltalaiset vielä pelin tiimoilta keksivätkään...

Otaniemipelin säännöt:

<http://tik.cs.hut.fi/Muuta/Pelit/otapeli.html>

Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Eeva Mustonen

Tulkkien kieliongelmat

Eräässä kansainvälisessä kokouksessa kielenä oli englantia, mutta tulkit osasivat kääntää ranskaksi, saksaksi, italiaksi, espanjaksi, kreikaksi ja suomeksi.

Kokouksen kuuden tulkin nimet olivat sattumalta myös Ranska, Saksa, Italia, Espanja, Kreikka ja Suomi. Jokainen heistä hallitsi englannin lisäksi kaksi muuta kieltä mutta eivät sitä, joka vastasi kunkin nimeä. Kenelläkään kahdella tulkilla ei ollut samaa kielitaitoa, mutta kullekin kielelle pystyi kääntämään kaksi tulkkia.

Espanja osasi italiaa ja saksaa ja hänen lankonsa saksaa ja kreikkaa. Ranska ja Italia osasivat yhdessä neljää muuta mainituista kielistä. Kumpikin niistä, joiden nimet vastasivat Italian osaamia kieliä, osasivat ranskaa. Kukaan saksaa puhuva tulkki ei osannut kreikkaa. Päivä oli pilvinen ja Saksalla oli vihreä pikkutakki. Mitä kahta kieltä Suomi osasi englannin lisäksi?

Selvitä, mikä makuasia piilee kuva-arvoituksessa!

Outo juttu vuodelta 1937

Vuonna 1937 nuori mies kertoi ystävälleen: ”Vuonna 1932 ikäni oli sama kuin syntymävuoteni kaksi viimeistä lukua ja isoisäni ikä oli sama kuin hänen syntymävuotensa kaksi viimeistä lukua!” Kaveri oli äimänkäkenä, mutta uskoi hetken laskeskeltuaan. Kuinka vanhoja mies ja hänen isoisänsä olivat vuonna 1932?

Hullu tiedemies

Olet joutunut hullun tiedemiehen vangiksi ja hän on tekemäisillään sinusta testimateriaalia. hullu kun on, hän saa kuitenkin hetkellisen mielenhäiriön ja lupaa päästää sinut vapaaksi, jos...

Tiedemies ottaa pöydältä astian, jossa on sameaa nestettä. ”Tässä astiassa on äitisi eräs elin. Se on joko maksa tai aivot”, hän sanoo ja sinä kangistut kauhusta. Äiti parka! Tiedemies ottaa pöydältä käteensä toiset ihmisaivot ja molskauttaa nekin astiaan. Hän hämmentelee astiaa hetken ja nostaa sieltä aivot. ”Päaset vapaaksi, jos osaat kertoa, millä todennäköisyydellä tässä astiassa oleva elin on myös aivot”, hän sanoo ja alkaa teroittaa skalpelliaan. Ole nopea, veitsi on kohta terävä!

Niksi-Pertti

Eeva Mustonen

Hei, kaikki rakkaat lukijani. Pertti pahoittelee, että viime Alkorytmistä jäi palsta puuttumaan. Pertti oli heittämässä tikkaa Torstin, Kirstin ja Pirkka-veljensä kanssa. Mutta tässäpä tämän kerran niksit:

– Kaljan heivaaminen onnistuu paremmin lämpimällä oluella. Oluttakin voi lämmitellä mikrossa!

– Jos syyn keksiminen kaljanjuontiin on muuten vaikeaa, voit aina pelata jotain jaloa juomapeliä!

– Suomalaiset lagerit maistuvat yllättävän paljon samalta kakalta. Kokeile vaikka ja järjestä kavereittesi kanssa sokkotunnistuskisa. Kaikki voivat osallistua tasapuolisesti, jos yksi ensin kaataa laseihin oluet ja kirjoittaa merkit muistiin lasien mukaisessa järjestyksessä ja toinen numeroi lasit kirjaten numerot muistiin lasien mukaisessa järjestyksessä. Tällöin kukaan ei tiedä oikeaa riviä, mutta se saadaan lopuksi selville.

– Jos mökiltä puuttuu jääkaappi tai se on täynnä grillattavaa, saat instant-jääkaapin järkevästi ja sukkahousuista. Pujota sukkahousujen lahkeisiin olutpulloja ja kiinnitä housut vyötäröstä laiturin siten, että lahkeet ovat järjessä.

Listat:

1. Lista

Tietorakenne.

2. Top40

YleX:n (entinen Radiomafia) viikoittain keräämä lista. Suomen 40 myydyintä albumia.

3. Lista

Kulkee siinä lattian ja seinän rajassa.

4. Postituslista

Listan kautta sinulle tuutataan hyödyllistä tietoa aiheista, jotka sinua kiinnostavat. Todellisuus: roskapostia.

5. Lista

TKY:n edustajistovaaleissa listan muodostaa yhden ehdokkaan laajuinen henkilökeskittymä.

6. Musta lista

Tälle et halua päätyä.

8. Lista (f.)

Mm. italiaksi, espanjaksi ja portugaliksi tämä sana tarkoittaa listaa.

9. Ruokalista

Muun muassa: meny, menu, menü.

10. Lista

Maaailmanlaajuinen kalustoa valmistava yritys: <http://www.lista.com/>

11. I-lista

Pörssissä I-listalla on enimmäkseen keskisuuria yhtiöitä, jotka ovat vakiinnuttaneet toimintansa ja taloudellisen asemansa.

12. Lista

Yleensä lista ei ole loputon.

Tomas Günther

Tietokillan hallitus 2004

1. Kuka olet?

2. Mitä teet?

3. Mikä on uudenvuodenlupauksesi?

4. (Henkilökohtainen kysymys)

1. Olen Anna B, toisen vuoden informaatioverkostojen koulutusohjelman opiskelija, "info-blondi" siis.

2. Vuonna 2004 hoitelen Tietokillan suhteita yritysmaailmaan parhaani mukaan. Lisäksi saatan opiskella.

3. Uutena vuotena valetun tinan perusteella elämäni hajoaa tänä vuonna käsiin ja on erittäin sekavaa. Lupaan yrittää taistella kohtaloa vastaan ja välttää tätä tilannetta.

4. *Heräät aamulla Hannu Vistin ja Miikka P. Niemisen välistä. Mitä on tapahtunut?*
En todennäköisesti muista, mutta TiK:n yrityssuhteet ovat varmaan syventyneet entisestään ;)

1. Hei. Olen Erno Berger, Kuopion kasvatti. Vaikka olenkin elänyt nuoruuteni Kuopiossa niin en ole täysin savolainen sillä sukujuureni juontuvat Etelä-Suomesta sekä Saksasta. Tietokillan riveihin pääsin syksyllä 2002.

2. Olen Tietokillan Phuksiwaari. Ensi keväänä minulla on kova tarkoitus opiskella ahkerasti, jotta kesällä ja syksyllä pystyn hoitamaan waariuttani täysipainoisesti.

3. Lupaan pelata otaniemipelissä vuosikokouksen jatkoilla.

4. *Heräät aamulla kahden phuksitytön välistä. Mitä on tapahtunut?*
Olen vieläkin unessa.

1. Ansi ”Anttoni” Huhtala

2. Olen yksi killan kahdesta phuksiwaarista.

3. Olla maunoilematta pahasti.

4. *Heräät aamulla kahden phuksitytön välistä. Mitä on tapahtunut?*

Missä vaiheessa mä muka nukahtamaan olisin ehtinyt?

1. Olen Klaus Ihlberg, 21 vuotias II-vuosikurssin tikkiläinen.

2. Kasvatan japanilaistyyliisiä kivipuutarhoja, kuuntelen 70-luvun disco- ja countrymusiikkia, syön vain ituja ja olen ulkomestari.

3. Lupaan elää huonoa elämää.

4. *Heräät aamulla Ivalosta.*

Mitä on tapahtunut?

Vuonna 1971 kun olin vaeltamassa arizonan autiomaassa Jim Morrisonin ja Cherokee-intiaanien kanssa sain näyn. Näyssä olin keskellä Ivaloa ja siellä luokseni tuli Setä Lenin, joka sanoi minulle: ”Stoo gram vodka.” Tästä lähtien elämäntehtäväni on ollut päästä Ivaloon ja selvittää Leninin mystinen arvoitus. Koska herään Ivalosta, mitä ilmeisimmin olen saanut arvoituksen ratkaistua.

1. Emmi emäntä

2. Vastaan kyselyyn.

3. Pääsen läpi ainakin yhdestä kurssista ensi keväänä ja syksyllä myös.

4. *Heräät aamulla killan varastolta. Mitä on tapahtunut?*

Olin aamuyöllä roudatessa niin väsynyt/humalassa etten jaksanut lähteä kotiin, eikä Akikaan sattunut paikalle kantamaan. Onneksi varastolta löytynee jokin sopiva energiajuoma jonka avulla aamulla pääsee liikkeelle.

1. Olen Harkop ”Aki” Kolehmainen

2. Vaikka mitä tyhmää ja turhaa. Niiden lisäksi toimin killassa isäntänä.

3. Pitääkö tässä oikeesti muka luvata jotain. No lupaan sitten että urheilen ensi vuonna enemmän. Tänä vuonna olen ollut vaan laiska paska ja istunut kotona.

4. *Heräät aamulla killan varastolta. Mitä on tapahtunut?*

Ainoa ”järkevä” selitys minkä keksin on, että kun jonkun tapahtuman jälkeen olen vienyt yksinani bissekorit varastoon, niin olen lyönyt pääni tarpeeksi monta kertaa varaston matalaan kattoon ja taju on lähtenyt. En kyllä keksi miten muuten olisin herännyt varastolta.

1. Juha.

2. Metsuroin opintoja.

3. Lupaan keskustella tutkintorakennemuutoksesta myös selvin päin.

4. *Heräät aamulla Olli Simulan ja Matti Pursulan välistä. Mitä on tapahtunut?*

Proffasitsit ovat ilmeisesti olleet ok.

1. Simo Neuvonen, vuosikurssi N.

2. Johdattelen puhetta Tietokillassa tämän vuoden.

3. Lupaan parhaani mukaan yrittää olla lupaamatta tehdä mitään mahdotonta.

4. *Heräät aamulla Jussi Vesalan ja Aleksi Ahntaisen välistä. Mitä on tapahtunut?*

Edellisenä iltana on varmaankin ollut Tietokilan hallitusitsit tai jokin vastaava tapahtuma. Jossain vaiheessa on ilmeisesti iskenyt ylitsepääsemätön väsymystila, koska olen kömpinyt herrojen väliin lepäämään hetkeksi.

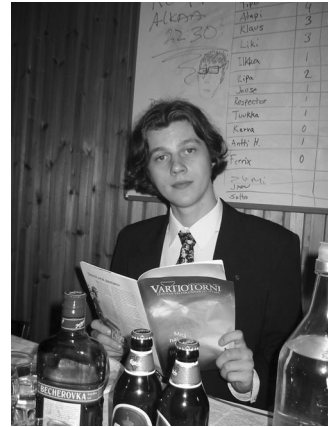
1. Tapio Oikarinen

2. Olen propagandaministeri.

3. Ei ole.

4. *Heräät aamulla JMT 6:n katolta. Mitä on tapahtunut?*

Kunpa tietäisin vastauksen tähän kysymyksen. Voi olla, että on ollut pitkittynyt tarve ottaa aurinkoa.

1. Iiro Ojala.

2. Pidän huolta killan taloudesta vuonna 2004.

3. Yritän olla lupaamatta mitään.

4. *Heräät aamulla Peter Fryckmanin ja dollareita täynnä olevan salkun välistä. Mitä on tapahtunut?*

Tietokillan varainhankintaan on haettu uutta potkua kiven sisästä. Ja tuloksistakin on vahvaa näyttöä. Kunhan Peter on saatu palautettua takaisin Sörkkaan, menee budjetti uusiksi.

1. Olen killan sihteeri Anna Zaitsev.

2. Kirjoitan kieliopillisesti huikaisevan kauniita pöytäkirjoja, joissa paljastan hallituksen salakähmäisten kokousten tapahtumat.

3. Lupaan olla jatkossakin oma ihana itseni.

4. *Heräät aamulla puheenjohtajan polvelta. Mitä on tapahtunut?*

Arkistointi ja mapitus on mennyt liian myöhään, eikä minulle ole enää löytynyt sijaa majatalosta, joten puheenjohtaja on mukavana miehenä tietenkin tarjonnut minulle levähdyspaikkaa polveltaan.

100 sanaa:

Aika

Tekijät: nimettömiä kirjoittajia

Kuva: Tomas Günther

Mä alan laskee nyt! Viiskyt, nelkyt yheksän, nelkyt kaheksan, nelkyt seittemän, nelkyt kuus, nelkyt viis, nelkyt neljä, nelkyt kolme, nelkyt kaks, nelkyt yks, nelkyt, kolkyt yheksän, kolkyt kaheksan, kolkyt seittemän, kolkyt kuus, kolkyt viis, kolkyt neljä, kolkyt yks, kolkyt, hitsi, missä mä oon, kolkyt viis, kolkyt neljä, kolkyt kolme, kolkyt kaks, kolkyt yks, kolkyt, kakskyt yheksän, kakskyt kaheksan, kakskyt seittemän, kakskyt kuus, kakskyt viis, kakskyt neljä, kakskyt kolme, kakskyt kaks, kakskyt yks, kakskyt, yheksäntoista, kaheksäntoista, seittemäntoista, viistoista, neljätoista, äh, seittemäntoista, kuustoista, viistoista, neljätoista, kolmetoista, kakstoista, ykstoista, kymmene, yheksän, kaheksan, seittemän, kuus, viis, neljä, kolme, kaks, yks, NOLLA! Nyt mä tuun!

Tietotekniikka on nuori ala, sanotaan. Aina keksitään uutta, ja maailma muuttuu nopeasti. Kaikki vanhenee pian. Uusia tekniikoita pitää käyttää, jottei jää ajastaan jälkeen – vai?

Missä ovat viime aikojen suuret kehitysaskleet? Hyperlinkit, ohjelmointiparadigmat, käyttöliittymät, tietokannat, rinnakkaislaskenta, tietoverkot – kaikki oli olemassa jo 1970-luvulla.

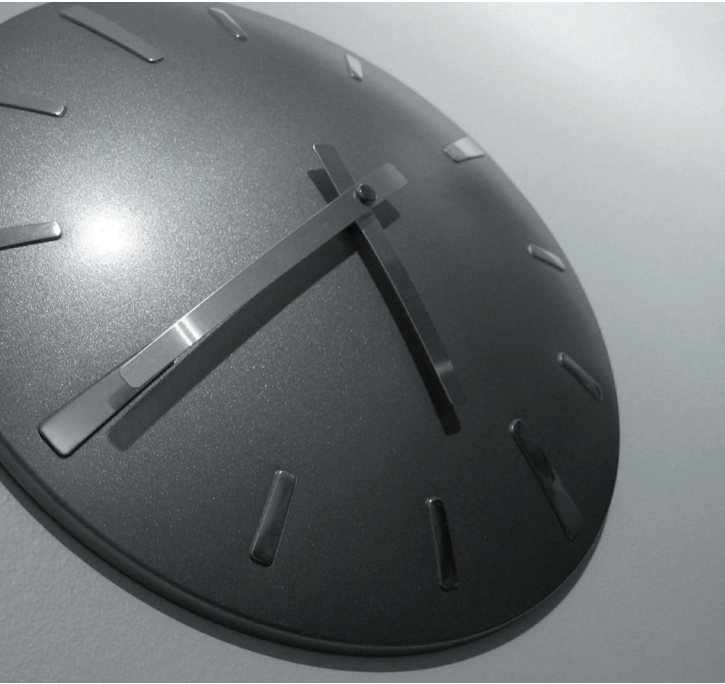
Keksitääkö nykyään vain yksityiskohtia ja vanhaa uudelleen?

”Mitä on ollut, sitä on tulevinakin aikoina, mitä on tapahtunut, sitä tapahtuu edelleen: ei ole mitään uutta auringon alla”, sanoo Raamatun Saarnaaja.

Toisaalta moni asia on helppompaa kuin ennen, ja paljon voidaan tehdä mitä ennen ei voitu. Jotakin on siis saatu aikaan. Mutta onko suuret keksinnöt jo tehty?

Mikä olisi seuraava suuri edistysaskel?

"Aika vaikea kysymys, mutta mielestäni aika sama", vastasi eteläafrikkalainen ystäväni kyselyihini Suomen ja hänen maansa eroista ja yhteneväisyyksistä. Oli tietysti ajan suhteen oikeassa. Hän, aikalaistensa tavoin, on tottunut rotusortoon, mutta onneksi senkin aika on joiltain osin ohitse. Suomessa hän on asunut jo muutaman vuoden ajan. Hänen lempimusiikkiaan on nykyään Aika, entinen (ei etninen) Aikakone. Ajatonta humppaa.

Vapaa-aikaansa hän viettää mielellään animen parissa. Erityisesti tätä miekkosta viehättää sarja nimeltään Aika. Aikaa hän taas seuraa isoisältään saamastaan kultaisesta ajannäyttäjäs-tä, jonka hän on ovelasti kietonut ran-teensa ympäri. Sekään ei toisaalta ole siivittänyt häntä menestykseen nais-rintamalla, vaan hän on yhä edelleen auttamaton aikamiespoika. Ajatella.

Santtu avasi oven ikiomalla avaimellaan. Hän tunsu itsensä isoksi pojaksi. Keittiöstä leijui eteiseen houkutteleva tuoksu: makaronilaatikkoa!

Santtu riisui pikavauhtia pipon ja rukkaset ja takin ja talvisaappaat ja pinkaisi olohuoneeseen. Ehkä äiti olisi hyvällä tuulella, koska laitto Santun lempiruokaakin.

– Moi, äiti!

– Ai sä tulit jo. Eikö se sun isä mitenkään olisi ehtinyt pitämään sua vähän kauemmin? No, sillä ja sen pimatsulla oli tietysti jotain *tosin tärkeitä* menoa.

Äidin äänensävy oli ivallinen, ja Santtu nieleskeli pettymystään. Äiti kutsui Santun pöytään. He söivät pitkään aivan vaiti, kunnes äiti tokaisi:

– No oliko sulla sitten kivaa niiden luona?

– Joo-ooh... aika kivaa.

Härkää sarvista

**Teksti: Anu Markkola ja
Annu Myllyniemi**

Kuva: Tomas Günther

**Seikkailumme Otaniemen lähiympäristön kulinari-
tisten elämysten ihmeel-
lisessä maailmassa sai
jatkoa, kun talvisena tor-
stai-iltana suuntasimme
kuusihenkisine seuruei-
nemme Pohjois-Tapiolan
Grilli Toroon. Tähän ravin-
tolaan ei kannata ottaa
seuraksi kasvissyöjää,
koska menun ainoa
”lihaton” ruokalaji on
broileria. Matka Toroon
taittui autolla sukkelaan,
mutta olotilan ollessa
syystä taikka toisesta hatara Toro saat-
taa tuntua liian etäiseltä vaihtoehdolta.
Bussi 103 vie onneksi nälkäisen teekka-
rin perille.**

Tilattuamme annoksemme tiskiltä asetuimme katettua terassia muistuttavaan tilaan kahden pöydän ääreen. Isoja pöytiä ei ollut ainuttakaan. Kaiken kaikkiaan sisustus oli melko mökkimäinen. Ravintola oli kuin laskettelurinteen kupees-
ta kiskaistu. Seinillä oli luonnonkiveä ja lattialla laatat. Joulukoristeet olivat edelleen esillä kaksi päivää loppiaisen jälkeen. Ne olivat kuitenkin hillittyjä eivätkä siksi häirinneet tyyli-
tietoista raatiamme.

Jäimme kaipaamaan pöytäliinoja mäntypöydille, ja pienet servietit olisivat sopineet paremmin espressokupin seuraksi. Valitsemamme puoli ravintolasta oli hieman liian kylmä, mutta toisella puolella kuulemma tarkenee. Kokonaisuutena miljöö oli miellyttävä, etenkin kun tupakansavu tuntui puuttuvan kokonaan.

Koko päivän paastoaminen kannatti, koska

annokset olivat jättimäisiä. Tosin monista annok-
sista olisi saanut myös pienen version, mutta edes
seurueemme pienikokoiset naiset eivät ruokaa
kiljuvine vatsoineen halunneet ottaa nälkäiseksi
jäämisen riskiä. Pian tosin paljastui, että puolikas-
kin annos olisi ainakin osalle joukosta riittänyt.

Emme joutuneet odottelemaan pitkään,
kun muhkeat annoksemme jo
saapuivat. Pippuripihvit (17
euroa), lehtipihvi (16,30 euroa)
ja chateaubriand (17,50 euroa)
olivat kaikki mureita, meheviä
ja tarpeeksi suuria, niin kuin
sopii itseään pihviravintolaksi
kutsuvalta ravintelilta odottaa-
kin. Possukin (metsästäjänleike,
13,80 euroa, ja porsaanleike
talon tapaan, 11,80 euroa)
maistui.

Metsästäjänleikkeen herkku-
sienikastike oli muuten toimiva,
mutta sienii siinä ei ollut lähes
nimeksikään. Pihvien piparjuu-
rimaustevoi oli hyvää, mutta
ruokalistassa luvattuja kahta

muuta vaihtoehtoa ei tarjottu.

Lisukkeiksi valitut ranskalaiset olivat rapeita
mutta valitettavasti hiukan suolattomia. Val-
kosipuliperunoista kukaan syöjistä ei löytänyt
moitteen sijaa. Salaatin virkaa toimitti kuivakka
sekoitus kiinankaalia ja säilykeananasta ilman
kastiketta. Se oli asetettu tarjolle ruuan sekaan
muutenkin ahtaalle lautaselle. Muuten kaikki
tuntuivat olevan tyytyväisiä annoksiinsa. Useim-
mat huuhtoivat ruuan alas vedellä, mutta pari
mallasjuoman perään haikaillutta arvostelijaa
valitsi suppeasta kahden merkin olutvalikoimasta
juomakseen kotimaista lageria.

Kun vatsat olivat täydet, ja lautaset olivat
osalla tyhjät, osalla eivät, nautimme vielä hin-
taan sisältyvän jälkiruuan, jollaiseksi sai valita
jäätelöpuikon tai kahvin. Ateria oli runsas, mutta
kalliikko. Vatsansa saa Torossa täyteen noin 10-
20 euron panostuksella, joten mikään jokapäiväi-
nen mättölä se ei opiskelijalle ole. Teekkareiden
miesvaltaiseen joukkoon Toron tarjonta uppoaa
takuuvarmasti, ja se lieneekin ykkösvaihtoehto
kunnan pihvin nauttimiseen tässä maailmankol-
kassa.

Talvista tunnelmaa Torossa

Horoskooppi vuodelle 2004

Astrologit Sinikka ja Raija
Kuvat: Anu Markkola

Kauris 22.12-19.1.

Olet kyllä aikamoinen jokapaikanhöylä. Muista kuitenkin jättää kalenteriin myös hieman tyhjää tilaa, jotta mahdollinen romanssi ei jää kiireen jalkoihin.

Leijona 23.7.-22.8.

Aikansa kutakin. Vauhdin hiipuessakaan älä unohda hauskanpitoa. Nyt on hyvä hetki tutkiskella omaa napaa.

Vesimies 20.1.-18.2.

Raha-asiasi ovat jo pitkään olleet tuuliajolla. Nyt on aika tarttua peräsimään ja ohjata ne turvallisemmille vesille.

Neitsyt 23.8.-22.9.

Pelkäätkö valmistumista? Noppia ei ainakaan ole ropissut kaatamalla. Älä hätäile, sillä tähdet kertovat että diplomi tulee pukemaan sinua hyvin!

Kalat 19.2.-20.3.

Ole skarppina toukokuun 14. päivänä tai kesätyöpäivä voi mennä sivu suun. Tästä voi alkaa urasi nousu tai tuho.

Vaaka 23.9.-22.10.

Tasapainoinen luonteesi saattaa kokea järjestyksiä lokakuun tienoilla. Onneksi jälleenrakennus ei vie liian kauan. Muistoksi saat entistäkin vankemmat perustukset.

Oinas 21.3.-19.4.

Relaa vähän tai krampista kärsivät sekä opiskelu että työnteko. Myös yöjuoksujen aiheuttamat rytmihäiriöt saattavat haitata kirjoituskäden vakautta.

Skorpioni 23.10-21.11.

Terve sielu terveessä ruumiissa! Ruumiinravinto tarkoittaa muutakin kuin olutta. Raahaa itsesi lenkkipolulle tai pian lajivaihtoehdoksesi jäävät sumopaini ja kroketti.

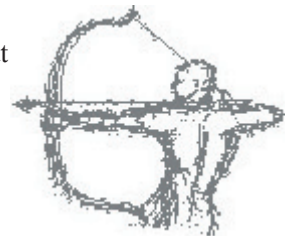

Härkä 20.4.-20.5.

Uhkaako dementia? Ristisanojen ratkominen auttaa. Koeta sen ohella silti hoitaa myös muut tehtäväsi. Vapaat härät: silmää tarkkana helluntaiheilän varalta!

Jousimies 22.11.-21.12.

Rakkauselämäsi alkaa kukoistaa, kunhan panostat siihen tarpeeksi. Muista ainakin vaihtaa sukat päivittäin! Myös poistuminen kopista suureen maailmaan silloin tällöin voi olla hyödyksi, jos et usko nettirakkauteen.

Kaksonen 21.5-20.6.

Älä unohda vanhoja ystäviäsi vaikka uusia tuleekin kerättyä. Keskustella voi muustakin kuin tekniikasta. Harjoitustehtävänä voit koettaa jättää anglismit pois sanavarastostasi.

Töissä Nokialla

Jussi Mantere

Kuka olet ja mitä teet Nokialla?

Jussi: Olen Jussi ”Obs” Mantere, 26-vuotias tietotekniikan diplomi-insinööri. Työskentelen Nokialla käytettävyytustekijänä.

Sami: Olen Sami Lankinen ja toimin teknisenä konsulttina Nokia Mobile Phonesilla konsultoiden Nokian Series 60 ohjelmistoalustan asiakkaita Series 60 matkapuhelinprojekteihin liittyvissä asioissa.

Mitä olet opiskellut?

Jussi: Sitä sun tätä, mutta pääaineeni oli käytettävyytustutkimus ja sivuaineeni vuorovaikutteinen digitaalinen media. Asiat joita opiskelin vähän enemmän (käytettävyyden lisäksi) olivat tietoliikenteeseen ja tietoturvaan liittyviä juttuja.

Lisäksi käväisin Saksassa opiskelemaan mm. markkinointia ja r&d-johdamista auf Deutsch. Samalla tuli opittua kieltäkin.

Sami: Pääaine opinnoissani oli Telecommunications Management ja sivuaineeni Tietoliikenneohjelmitot. Eli olen siis diplomi-insinööri tietotekniikan osastolta.

Kauanko opiskeluun kului?

Jussi: Aikaa meni kaikkineen muutamaa kuukautta vaille 7 vuotta, eli valmistuin keväällä 2003. Väliin tosin mahtui vuoden mittainen palvelus isänmaalle

TKY:n atk-tukihenkilönä, jolloin suoritin samalla pari kurssia.

Sami: 6,5 vuotta.

Paras muisto opiskelualjalta?

Jussi: Jaa-a! Kai se olisi aikani teekkarijaostossa ’97-’98 ja erityisesti Gravitaatio ’98. Se vei aivan älyttömästi aikaa, aiheutti pahuksenmoisesti stressiä, mutta jätti jälkeensä paljon hyviä muistoja, kontakteja, ja luottamusta omiin järjestelykykyihin. Lisäksi tosi hyvä muisto on kyllä vaihto aika - sitä en voi kuin suositella kaikille.

Sanu; Jaa-a, vaikea sanoa mikä olisi kaikista paras muisto niin monien opiskelijaelämään ja opiskeluun liittyvien muistojen joukosta, mutta yksi parhaista varmaan on kerran bileiden aikana syntynyt hauska jäynäidea, joka tuli myöhemmin myös toteutettua. Lehdistökin taisi sen huomioida.

Millaisia muistikuvia sinulla on Nokiasta opiskeluaikojtasi ennen kuin menit Nokialle töihin?

Jussi: Oikeastaan aika monenlaisia. Muutaman ensimmäisen vuoden aikana Nokialla oli imago jättimäisenä laitoksena, jossa ”et koskaan näe kokonaisuutta, ja palkkakin on huono”.

Toisaalta opiskelun loppuaikoina tiesin jo huomattavasti enemmän Nokian käytettävyyteen liittyvästä urauurtavasta työstä, ja arvostin firmaa hyvinkin paljon.

Sami: Kuvittelin Nokian olevan lähinnä matkapuhelinvalmistaja ja hirveän hyvä siinä. Arvostin Nokiaa tosi paljon.

Miten päädyit töihin Nokialle?

Jussi: Vastaamalla työpaikkailmoitukseen, käymällä haastattelussa ja allekirjoittamalla sopimuksen ;-) Työpaikkailmoituksen sain ammattiainekerhon meililistan kautta, ja paikka oli alunperin kesäharjoittelupaikka.

Sami: Ensimmäisen kerran olin Nokialla kesätöissä phuksi vuodesta eteenpäin. Laitoin avoimen hakemuksen Nokian verkkosivuilta ja yllätyksekseni huomasin saaneeni työhaastattelukutsun, joka johti työsopimukseen. Kyseinen yhteistyö kesti 2 vuotta, jonka jälkeen tunsin että oli aika vaihtaa tehtäviä.

Myöhemmin muutaman vuoden jälkeen päätin taas hakea kiinnostavaan tehtävään Nokialle ja päästyämme yhteisymmärrykseen myös diplomityön tekemisestä, teimme sopimuksen.

Millainen Nokia on työpaikkana?

Jussi: Hyvä, mutta tosi iso. Siksi voin nyt vastata vain omasta puolestani: Työntekijöille riittää haastetta, mikä tarkoittaa myös sitä, että

jämähämmään ei pääse, vaan uutta pääsee ja joutuukin oppimaan jatkuvasti. Suuruuden etu tulee siitä, että työtaakan alle ei ainakaan periaatteessa pääse nääntymään, vaan työntekijöistä pidetään myös huolta. Ilmaista kokista, urheiluautoja, flippe-reita tms. ei onneksi ole ;)

Sami: Nokia on hyvin johdettu iso yritys. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yksiköiden ja yksilöiden vastuut on selkeästi määritetty ja yrityksestä löytyy prosessit asioiden tekemiseen korkealla tasolla. Vaikuttamisen mahdollisuudet muihin asioihin kuin omaan tehtävään ovat siten rajallisemmat kuin pienemmissä yrityksissä, mutta toisaalta tämän kääntöpuolena tietää mitä yritys työntekijältä odottaa.

Minkä seikan/seikkojen uskot eniten vaikuttaneen siihen, että juuri sinut valittiin nykyiseen työtehtävääsi?

Jussi: Tähän vastaisivat varmaan paremmin minut palkanneet ihmiset, mutta käsittäkseni etenkin se, että olin valmistunut - en siis ”pelkkä” harjoittelija - ja olin valmis aloittamaan jo maaliskuussa, enkä vasta kesällä. Uskoisin myös, että laajapohjainen koulutus (ei pelkkää tekniikkaa, ei pelkkää humanis-mia, eikä pelkkää taloutta - vaan hyvä sekoitus kaik-kea) antoi hyvän pohjan monipuolisiin hommiin.

Sami: Uskoisin aikaisemman työkokemukseni vaihtelevissa ja vaativissa tehtävissä hyvän pohjakou-lutuksen lisäksi vaikuttaneen eniten valintaan. Toi-saalta myös kommunikointi ja sosiaaliset taidot ovat tärkeitä työelämässä, varsinkin asiakasrajapinnassa.

Mitä yksittäistä taitoa pidät kaikkein hyödylli-simpänä nykyisessä työssäsi?

Jussi: Hyvää taitoa sopeutua erilaisiin tilanteisiin, taitoa hahmottaa abstraktejakin kokonaisuuksia,

Sami Lankinen

taitoa ottaa eri näkemyksiä huomioon ja toimia sekä vuorovaikuttaa erilaisissa ryhmissä erilaisten ihmisten kanssa. Lisäksi englannin kielen taito on oikeasti aika ehdoton.

Sami: Ehkäpä tärkein taito on pystyä ymmärtämään monimutkainen ongelma, analysoida mahdolliset ratkaisumallit ja pystyä valitsemaan niistä tilanteeseen parhaiten sopiva ratkaisu.

Jos joku kiltalainen nyt kiinnostui Nokiasta työnantajana, niin mitä antaisit hänelle ohjeeksi työnhakuun?

Jussi: Seuraa avoimia ilmoituksia ja lähetä hakemus! Jos joku tutuksi on töissä Nokialla, kysele, josko hän tietäisi mahdollisia avoimia työpaikkoja jossain päin taloa.

Sami: Rohkeasti vain hakemus vetämään! Hakemuksessa kannattaa miettiä mitä taitoja haettavassa tehtävässä tarvitaan ja kertoa itsestä siitä näkökulmasta. Toisaalta ei pidä unohtaa kaikkia relevantteja taitoja joita osaa, varsinkaan avoimessa hakemuksessa.

Terveisesi Tietokillalle?

Jussi: Uskalla muuttua alan mukana.

Sami: Tulkaa pian ekskulle tutustumaan Nokiaan ja Nokian tarjoiluun!

Jännittävä jatkokertomus

Osa IV: Kohtalokkaita suunnitelmia

Anu Markkola

Korsolaisessa kaljakuppilassa meno jatkui entiseen tapaansa juoppoineen ja rähinöineen vaikka saman rakennuksen kellarikerroksessa ratkottiin ihmiskuntien kohtaloita. Salaistakin salaisemman agenttirintaman ilmiömäisesti baarin kellariksi naamioidussa päämajassa sivilisaatiomme viimeiset toivot tuijottivat herkeämättä

pientä mustaa *”Tunnussana heti tai pamahtaa!”* laitetta. ”Tun-

nussana heti tai pamahtaa!” huusi Murphy toistamiseen radiopuhelimeen. Vastausta ei kuulunut hetkeen, mutta sitten puhelimeen nauroi Maria Petersen sihisevällä englannillaan: ”Just blow it up, but you can’t stop me that easily!” Salamana Murphy painoi kaukosäätimen punaista nappia. Å-ryhmä korsolaisessa kellarissa hiljeni ja samaan aikaan Helsingin keskustassa liikenne sekosi kun pommi räjähti keskellä ruuhkaista Man-nerheimintietä.

Kaarina rikkoi ensimmäisenä hiljaisuuden. ”Meillä ei ole enää aikaa tällaiseen pelleilyyn!” hän huudahti. ”Marko, nouda John lentokentältä. Katsokin ettei hän tee typeryyksiä tästä eteenpäin”, hän jatkoi. ”Ja Murphy, meillä on paljon tehtävää...”

Lattialla vikisevä Christian Petersen oli raivoisan Kaarinan ensimmäinen uhri. Leipälapion kokoiset kämmenet nostivat vaivatta miehen rinnoistaan seinälle. ”Tiesithän Christian, että Å-ryhmä ei katso hyvällä pettureita”, mörisi Kaarina kumealla bassollaan. ”Olin typerä kun luulin, että sinusta olisi vastusta vaimollesi, senkin räpäle.”

Kaarinan puhelin pirisi ja ärsyyntyneenä keskeytyksestä hän kiljaisi vastatessaan: ”Tämän on parasta olla tärkeää!” Langan

toisessa päässä sekosivat komisario Johanssonin pasmat ja hän sai vain vaivoin mutistuksi asiansa. ”Ka-ka-ka... kaupungissa tapahtuu kummia... pommeja räjähtelee ja Geisha on nähty maassa. Mistä on kyse, Kaarina?” Johansson sai sanottua. ”Jos meno jatkuu tällaisena en voi enää kauan peitellä Å-ryhmän toimia”, hän jatkoi saatuaan jälleen otteen itsestään. Kaarinan pulssi alkoi kohota entises-

tään Johanssonin vikinä vaikutuksesta. ”Mikä teitä

miehiä oikein vaivaa, kun mikään asia ei suju ilman feminiinistä vaikutusvaltaani?” hän jyrisi takaisin. Johansson linjan toisessa päässä mykistyi. ”Minä hoidan asian. Muutaman tunnin kuluttua olemme kuivilla”, Kaarina vakuutti poliisipäällikölle. ”Nyt sinun on vain hoidettava hommasi ja estettävä tietojen leviäminen tiedotusvälineille, paniikista aiheutuva kaaos on nyt vihonviimeinen asia mitä kaipaamme”, Kaarina selosti ja lopetti puhelun.

”Nyt meidän pitää vain keksiä mikä on Geishan seuraava liike”, Murphy pohdiskeli ääneen. ”Pelkäänpä, että murtautumisemme heidän tietojärjestelmäänsä on havaittu”, hän jatkoi. ”Olet oikeassa. Tarvitsemme nyt kovia otteita”, Kaarina totesi napakasti. ”Tarkoitatko, että siirrymme operaatioon ’kellarirottä?’” Murphy kysyi yrittäen hillitä innostuksensa. Kaarina nyökkäsi hymyillen vastaukseksi ja Murphyn vasen suupieli nousi riemukkaaseen virnistykseen.

Teljettyään elämänsä huonoimmasta päivästä kärsivän Christian Petersenin siivouskaappiin Murphy ja Kaarina avasivat baarin kellarin haisevaksi komeroksi naamioidun salaisen sisäänkäynnin ovet. He astuivat hissiin joka kuljetti heidät syvälle Korson ostarin

Alepan kulmalla norikoilevat teinit eivät huomanneet ohitseen lähes jumbojetin nopeudella (ja jumbojetin kokoluokassa) kiitävää Kaarinaa.

alaiseen kallioperään. Ala-asemalla poistuesaan hissistä he saapuivat suureen luolaan ja pukivat ylleen tiukasti istuvat violetit lateksipuvut. Murphy peitti kasvonsa sukkahousujen haaraosalla ja Kaarinan hikinauha sai seurakseen suuret peiliaurinkolasit. ”Onneksi asensit kirjekuoreen jäljittimen. Nyt voimme seurata Geishan liikkeitä”, Kaarina kehaisi Murphya. Se olikin jo aikamoinen tunnustus sillä Kaarina yleensä säästi kehunsä ainoastaan itselleen. Saatuaan selville Geishan olinpaikan epäsuhtainen parivaljakko asetti lentolasit silmilleen ja syöksyi luolan kattoon avattavasta aukosta öiselle taivaalle. Alepan kulmalla norikoilevat teinit eivät huomanneet ohitseen lähes jumbojetin nopeudella (ja jumbojetin kokoluokassa) kiitävää Kaarinaa eivätkä siten myöskään tämän varjoonsa jättämää Murphya.

Vain joitakin minuutteja myöhemmin Marko saapui lentokentälle ja huomasi heti hätäensiapuryhmän, joka parveili Johnin ympärillä. Hän raivasi tiensä tämän luokse väittäen olevansa lähiomainen. ”En ymmärrä mikä häntä vaivaa”, ihmetteli lääkäri. ”Elintoiminnot ovat normaalit, mutta hän ei reagoi mihinkään”, tämä jatkoi. ”Ei tässä mitään ihmeellistä ole”, sanoi Marko, joka tiesi mistä oli kyse. Olihan hän nähnyt japanilais-tanskalaisen vastapelaajansa uhreja vastaavassa tilassa monta kertaa aiemminkin. Nopeasti Marko napsautti irti hiuspinnan Johnin akillesjänteestä ja samassa tämä heräsi räpytellen ihmeissään silmiään. ”Ja nyt jos suotte anteeksi, meillä on hiukan kiire”, tokaisi Marko hämmentyneelle ensiapuyksikölle kiskaistessaan Johnin jaloilleen ja johdatti tämän juoksujalkaa ulos terminaalin liukuovista. ”Are you ready for some action?”

kysyi Marko kaasuttaessaan avoautollaan ulos lentokentän parkkipaikalta. John nyökkäsi hymyillen paljastaen oikomisen tarpeessa olevat hampaansa: ”You should know.”

Samaan aikaan ITA:n komentokeskuksessa Helsingin keskustassa kuohui. Samppanjapulloja poksautehtiin arvokkaan kirjekuoren varastamisen kunniaksi. Radiopuhelimen räjähdyksestä ilman hiussuortuvankaan kärähdystä selvinnyt Maria Petersen aloitti puheensa: ”Hyvät toverit, tämä on suuri menestysaskel aatteellemme. Kirjekuoren sisältö kertoo meille kaiken Å-ryhmän toiminnasta. Ainoa vastustajamme raivataan kohta tietämme”, hän jatkoi mahtipontiseen sävyyn. ”Kahden tunnin kuluttua koko maailma on jaloissamme”, hän lopetti ja valtaisa halli täyttyi suosionosoituksista. Myöhemmin sivummalla Maria Petersen antoi käskyjä luottomiehelleen. ”Kun Å-ryhmän syyllisyys tulevaan terrori-iskuun näyttää mediassa ilmiselvältä ja kaikki heidän agenttinsa on vangittu, koittaa meidän hetkemme”, hän sihisi julmalla äänen sävyllä. ”Mutta haluan että Kaarina otetaan kiinni ja tuodaan minulle”, hän jatkoi. ”Saan ehkä hänet käännetyttyä joukkoomme ja hän olisikin hyvä liittolainen...” Marian puhe vaimeni melkein kuiskaukseksi ”... onhan hän sentään ainoa tyttäreni.”

Tarina jatkuu ensi numerossa.

Soneralainen työssään

Nimi: Matti Kanninen

Ikä: 29

Tehtävänimike: User Interface Specialist

Yksikkö: Solution Development and Integration

Koulutus: TKK (Sähkö), n. vuosikurssi, Vuorovaikutteinen digitaalinen media & TAIK, 2003, MA in New Media

Sonerassa vuodesta: 1997

Harrastukset: maastopyöräily, sukellus, lepäily

Miten tulit TeliaSoneraan?

Edellisessä työpaikassani alkoi suurempi rakennemuutos ja päätin etsiä uutta työtä. Muistaakseni eräs opiskelukaverin kertoi nähneensä Soneran (silloisen Telecom Finlandin) työpaikkailmoituksen. Lähetin hakemuksen, pääsin haastatteluun ja sain työpaikan eli aika suoraviivaisesti homma hoitui.

Mitä teet TeliaSonerassa, ja ketkä ovat tärkeimmät yhteistyökumppanisi?

Tehtävänimikkeeni on suomeksi käyttöliittymäsuunnittelija eli olen mukana erilaisissa projekteissa mahdollisimman alusta lähtien varmistamassa että työn alla olevasta tuotteesta tai palvelusta tulee niin helppokäyttöinen kuin mahdollista. Menetelmiin kuuluvat mm. haastattelut, prototyypin teko ja käytettävyydestaus. Tarvittaessa myös koodaan käyttöliittymiä käyttäen sekä asiakas- että palvelinpään tekniikoita. Viimeaikoina on web ja WAP maailman rinnalle tullut myös PDA-laitteet sekä Javalla tai Symbianilla varustetut matkapuhelimet.

Tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat tietysti tuotteiden käyttäjät eli projektista riippuen peruskuluttajat, yrityskäyttäjät tai joku erityisryhmä. Käytännössä varsinaisia käyttäjiä on joskus vaikea tavoittaa, jolloin muut yhteistyökumppanit muuttuvat entistä tärkeämmiksi. Yleensä teen yhteistyötä tuoteorganisaation ihmisten ja tekniikan väen kanssa. Usein myös markkinoinnin ja brändin edustajat ovat oman työni kannalta vahvasti mukana projekteissa.

Mikä nykyisessä työssäsi on parasta? Mikä taas vaativinta?

Parasta on, että näkee oman työnsä tuloksen ja aina silloin tällöin huomaa, että sillä on myös merkitystä eli että joku tuote on saatu niin helppokäyttöiseksi, että ihmiset tykkäävät käyttää sitä. Mukavaa on myös se, että pääsee tapaamaan erilaisia ihmisiä työn puitteissa.

Suunnittelutyön kannalta vaativinta on se, että ihmiset ovat niin erilaisia. Eri ihmiset hahmottavat asioita hyvin eri tavalla ja heillä on myös erilaiset vaatimukset tuotteille. Sopivan kompromissin löytäminen, niin että se on vielä teknisesti ja taloudellisestikin mahdollista, on vaativaa. Käytännön työn kannalta vaikeinta on yleensä äärettömän kireät aikataulut, jotka tuntuvat olevan tällä myllertävällä IT-alalla enemmän sääntö kuin poikkeus.

Miten kansainvälisyys näkyy työssäsi?

Telian ja Soneran fuusion myötä on syntynyt yhteispohjoismaisia projekteja, joissa olen itsekin

ollut mukana. Lisäksi käytämme kansainvälisiä toimittajia tai alihankkijoita, joiden kanssa myös itse teen työtä. IT-huuman aikaan teimme kansainvälisille markkinoille tuotteita, joissa täytyi ottaa huomioon eri maiden paikalliset vaatimukset. Voi olla että tulevaisuudessa vastaavat vaatimukset lisääntyvät, jos TeliaSonera laajentaa markkina-alueitaan.

Millä tavoin TeliaSonera tukee sinua ammattiosaamisen kehittämisessä?

Aika paljon jää oman aktiivisuuden varaan, koska omalla osaamisalueellani järjestetään vielä aika vähän säännöllistä koulutusta. Jos sopivia kurseja sattuu löytymään, niille on kuitenkin usein mahdollista osallistua ja lisäksi työaikana on mahdollista lukea alan kirjallisuutta ja julkaisuja. Yleisemmin ICT-alaan liittyviä koulutusohjelmia eri näkökulmista järjestetään talon sisällä.

Kun aikoinaan valitsit omaa opiskelualaasi, oliko sinulla muita vaihtoehtoja? Entä miksi valitsit sen koulutusohjelman, josta sinulla on tutkinto?

Periaatteessa vaihtoehtoja oli monia, mutta vasta lukiosta päässeenä niitä oli käytännössä usein hirveän vaikea arvioida realistisesti. Tekniikka oli aina kiinnostanut ja kun satuin pääsemään TKK:lle, niin se tie tuli valittua. Kyse oli siis osittain haaveesta ja osittain sattumasta. Sähkötekniikan koulutusohjelman valitsin, koska se tuntui tarjoavan monipuolisia vaihtoehtoja. Vuorovaikutteisen digitaalisen median valitsin pääaineekseni, koska koulutusohjelma tuntui tarjoavan mahdollisuuksia soveltaa tekniikkaa ihmisläheisemmissä yhteyksissä ja toisaalta tarjosi mielenkiintoisia poikkitieteellisiä kursseja.

Jossain vaiheessa opiskeluja kuulin Taideteollisessa korkeakoulussa järjestettävästä uuden median maisterikoulutuksesta. Siihen aikaan uusmedia oli aika pop ja kun minut hyväksyttiin ohjelmaan opiskelemaan päätin tehdä pienen sivujuonteen diplomi-insinööriopintoihin. Olen siis valmistunut taiteen maisteriksi Taideteollisesta korkeakoulusta. Valintaani olen varsin tyytyväinen. Opetus oli Taikissa enimmäkseen

mielenkiintoista, mutta tärkeintä oli mielestäni päästä tutustumaan ihmisiin, jotka ajattelevat hiukan eri tavalla ja lähestyvät eri näkökulmasta monia samoja asioita, joita TKK:llakin pohditaan.

Mitä asioita opinnoista olet parhaiten voinut hyödyntää työelämässä?

Tekniikan opiskelusta saatu tieto helpottaa päivittäistä työtä suunnattomasti kun ymmärtää niitä mahdollisuuksia ja rajoituksia tekniikka asettaa ja toisaalta minkälaisia työmääriä eri asioiden tekeminen vaatii. Lisäksi se on antanut käytännön taitoja kuten ohjelmointi- ja suunnittelutaidon, joita pääsee hyödyntämään työtehtävissä.

Kahdessa eri koulussa opiskelu ja sitä kautta kahteen eri kulttuuriin tutustuminen auttaa huomattavasti ymmärtämään kulttuurieroja, joita Soneran tai TeliaSoneran kokoisessa yrityksessä helposti esiintyy eri organisaation osien välillä. Lisäksi se on opettanut, että asioiden laaja-alaisella pohtimisella voidaan saada usein parempi lopputulos aikaiseksi.

Ryhmätyö ja kommunikaatiotaidot ovat tärkeitä asioita, joita kannattaa opetella kouluikäisenä. Nykymaailmassa työtehtävät ovat entistä monimutkaisempia, aikataulut ovat tiukempia ja tiedon määrä eri alueilta niin suuri, että yhden ihmisen on käytännössä vaikeaa suoriutua monista tehtävistä. Tällöin yhteistyö on hyväksi havaittu tapa saavuttaa tavoitteet.

Millainen työpaikka TeliaSonera on?

TeliaSonera on suuri yritys ja viimevuosien irtisanomisista huolimatta suhteellisen turvallinen työnantaja. Suuressa yrityksessä on monia suuren yrityksen etuja, esimerkiksi talon sisällä on mahdollisuus vaihtaa erilaisiin tehtäviin ja Teliaan yhdistymisen myötä myös kansainvälisiin tehtäviin. Toisaalta suuruudesta seuraa myös se, että yrityksen toiminnan hahmottaminen kokonaisuudessaan on hankalaa.

Omasta kokemuksestani voin sanoa, että täällä on myös erittäin mukavia ihmisiä töissä, mikä on loppujen lopuksi erittäin tärkeää.

Tietoa tekniikan tekijöille

Tietoa

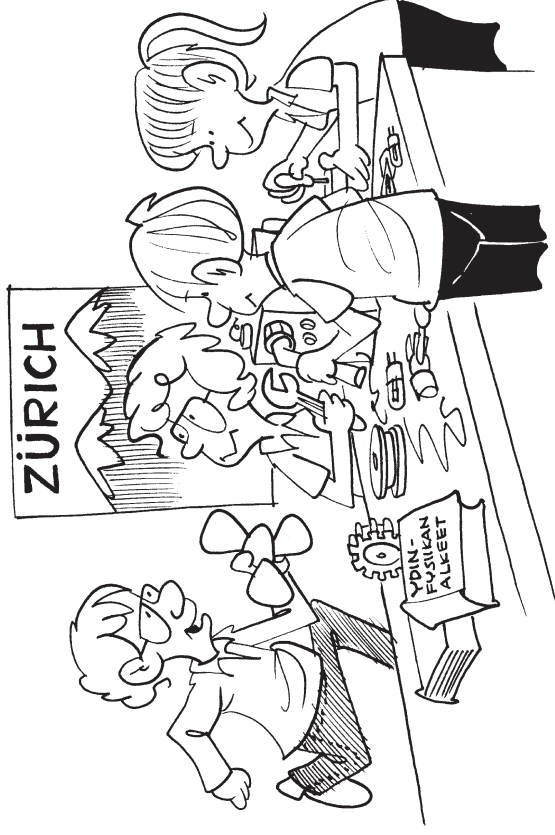
TEK tuottaa jäsenistönsä käyttöön valta-
van määrän tietoa, jonka avulla jäsenet
voivat auttaa itseään työelämässä ja
elämäntilanteissa. Tutustu oppaisiin ja
tutkimuksiin TEKin [www-sivuilla](http://www.sivuilla).

Tutustu ainakin tähän:

Harjoittelupalkkasuosituks 2004

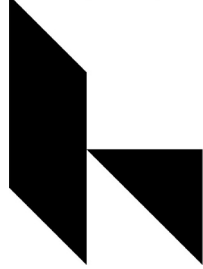
Muita jäsenpalveluja

- Jäsenpalvelut löydät kootusti [www-sivuillamme](http://www.sivuillamme), mukana muun muassa:
- työsuhdelakimiehen palvelut
 - oikeusturvavakuutus
 - jäsenetulehdet T&T ja TEK-lehti

www.tek.fi

Kun kysyttävää TEKistä ilmenee, niin otapa rohkeasti yhteyttä joko Tietokillan TEK-
kiltayhdyshenkilöön Martti Jakobssonin tai
TEKin Otamiemen korkeakouluhydyismie-
heen Antti Castréniin antti.castrén@tek.fi

**TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK**